

Δημητρακόπουλος Γιώργος
Αναπληρωματικός Αιρετός Κ.Υ.Σ.Π.Ε.
(εκλεγμένος με το ψηφοδέλτιο της Π.Α.Σ.Κ.)
Τηλ. επικοινωνίας 6977-747439
e-mail: info@gdimitrakopoulos.gr
<http://www.gdimitrakopoulos.gr>

**Απόλυση Δημοσίων Υπαλλήλων:
Δικαίωμα του Κράτους ή Συνταγματική Εκτροπή;**

1 Ιουνίου 1911: Δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως το ψηφισθέν Σύνταγμα, με το οποίο καθιερώνεται για πρώτη φορά **η μονιμότητα των Δημοσίων Υπαλλήλων** (άρθρο 102). Μια μακρά περίοδος διώξεων των υπαλλήλων - κυρίως λόγω πολιτικών φρονημάτων - τερματίζεται. Έκτοτε σε όλα τα Συντάγματα: **1927** (άρθρο 114), **1952** (άρθρο 101), ακόμη και στα χουντικά συντάγματα **1968** (άρθρο 125), **1973** (άρθρο 125) επαναλαμβάνεται με πανομοιότυπο τρόπο η διάταξη αυτή. Το ισχύον Σύνταγμα **1975/1986/2001/2008** αναφέρει (άρθρο 103, παρ. 4):

*«Οι δημόσιοι υπάλληλοι που κατέχουν **οργανικές θέσεις** είναι μόνιμοι εφόσον αυτές οι θέσεις υπάρχουν. Αυτοί εξελίσσονται μισθολογικά σύμφωνα με τους όρους του νόμου και, εκτός από τις περιπτώσεις που αποχωρούν λόγω ορίου ηλικίας ή παύονται με δικαστική απόφαση, δεν μπορούν να μετατεθούν χωρίς γνωμοδότηση ούτε να υποβιβαστούν ή να παυθούν χωρίς απόφαση υπηρεσιακού συμβουλίου, που αποτελείται τουλάχιστον κατά τα δύο τρίτα από μόνιμους δημόσιους υπαλλήλους. Κατά των αποφάσεων των συμβουλίων αυτών επιτρέπεται προσφυγή στο Συμβούλιο της Επικρατείας».*

Είναι φανερό ότι ο **συντακτικός νομοθέτης** - επί ένα αιώνα - απέβλεπε στη δημιουργία ενός **δημοσιούπαλληλικού σώματος** από πρόσωπα τα οποία αφιερώνουν την επαγγελματική δραστηριότητά τους στη υπηρεσία του Κράτους, τα οποία δεν επηρεάζονται από κυβερνητικές μεταβολές και ασκούν τα καθήκοντά τους κατά τρόπο αντικειμενικό απέναντι στους διοικούμενους αυτής της χώρας.

6 Οκτωβρίου 2011: Κατατίθεται στη Βουλή σχέδιο νόμου, έναν αιώνα μετά τη θέσπιση του δικαιώματος της μονιμότητας, με το οποίο τίθενται σε - προσυνταξιοδοτική - **διαθεσιμότητα** (σ.σ. η εργασιακή εφεδρεία αφορά σε υπαλλήλους με συμβάσεις Ιδιωτικού Δικαίου) υπάλληλοι του στενού Δημόσιου Τομέα:

*«**Πολιτικοί δημόσιοι υπάλληλοι, υπάλληλοι των ΟΤΑ πρώτου και δεύτερου βαθμού και των λοιπών Ν.Π.Δ.Δ., απολύονται αυτοδικαίως** από την υπηρεσία τους με τη συμπλήρωση τριακονταπενταετούς πραγματικής και δημόσιας υπηρεσίας και του πεντηκοστού πέμπτου έτους της ηλικίας τους, εφόσον η συμπλήρωση της ως άνω υπηρεσίας και του ως άνω ορίου ηλικίας χωρήσουν μέχρι 31/12/2013 (άρθρο 33, παρ. 1β).*

*«**Οι οργανικές θέσεις των πολιτικών δημοσίων υπαλλήλων, υπαλλήλων των ΟΤΑ πρώτου και δεύτερου βαθμού και των λοιπών Ν.Π.Δ.Δ., οι οποίοι απολύονται αυτοδικαίως***

σύμφωνα με τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου, **καταργούνται αυτοδικαίως** με την παρέλευση ενός μηνός από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου. **Οι υπάλληλοι** που υπηρετούν στις θέσεις που καταργούνται κατά τα οριζόμενα στο προηγούμενο εδάφιο **τίθενται σε διαθεσιμότητα** λόγω επικείμενης συνταξιοδότησης από την κατάργηση της θέσης και μέχρι τη συμπλήρωση της τριακονταπενταετούς πραγματικής και συντάξιμης δημόσιας υπηρεσίας και του πεντηκοστού πέμπτου έτους της ηλικίας τους, όπως προβλέπεται στην προηγούμενη παράγραφο» (άρθρο 33, παρ.2).

Ας δούμε τώρα αν η προτεινόμενη διάταξη είναι συμβατή με τη συνταγματική επιταγή.

Ο υπάλληλος από τη στιγμή που συνάπτει τη σύμβασή του με το Κράτος έχει **δικαιώματα και υποχρεώσεις** που απορρέουν από το Σύνταγμα και τη νομοθεσία. Όποια δικαιώματα προβλέπονται από τη νομοθεσία μπορούν να καταργηθούν ή να τροποποιηθούν από τον κοινό νομοθέτη. Τα δικαιώματα, όμως, των Δημοσίων Υπαλλήλων που προβλέπονται από συνταγματικές διατάξεις, όπως η **μονιμότητα**, (άλλα δικαιώματα είναι ο **υποβιβασμός** και η **μετάθεση**) **δεν είναι δυνατό να καταργηθούν ή και να αποδυναμωθούν**. Για τη μεταχείριση αυτή των Δ.Υ. ο συντακτικός νομοθέτης θέσπισε **διοικητικές** (αποφάσεις Υπηρεσιακού Συμβουλίου) και **δικαστικές** (δικαίωμα προσφυγής στο ΣΤΕ) εγγυήσεις.

Σύμφωνα, λοιπόν, με την προαναφερόμενη συνταγματική διάταξη (άρθρο 103, παρ. 4), αυτή η δημοσιούπαλληλική σχέση **λύεται αναγκαστικά** (για τον υπάλληλο) και **μόνο** για ορισμένους λόγους, ήτοι:

- I. Συμπλήρωση του ορίου ηλικίας.
- II. Απόλυση ύστερα από απόφαση του Υπηρεσιακού Συμβουλίου.
- III. Έκπτωση μετά από δικαστική απόφαση.
- IV. Απόλυση επειδή καταργήθηκε η θέση που κατέχει ο υπάλληλος.

Η κυβέρνηση με την προτεινόμενη διάταξη **προαναγγέλλει!!! τη δια νόμου απόλυση** των Δ.Υ. και στη συνέχεια προχωρεί στην κατάργηση των οργανικών θέσεων που κατείχαν οι συγκεκριμένοι υπάλληλοι. Και αυτό γίνεται χωρίς να ληφθούν υπόψη παράγοντες όπως τυχόν πλεονάζον προσωπικό, κατάργηση ή συγχώνευση Φορέων, Τμημάτων ή Διευθύνσεων και χωρίς να εφαρμοστεί η ισχύουσα νομοθεσία για μετατάξεις των μονίμων υπαλλήλων που ανήκουν στις παραπάνω κατηγορίες. Μόνο και μόνο για να βρεθεί ο μαγικός αριθμός που πρέπει να απολυθεί σύμφωνα με τις επιταγές της Τρόικας. Πρόκειται, ασφαλώς, για **ευθεία παραβίαση τόσο του «γράμματος» όσο και του «πνεύματος» της συγκεκριμένης συνταγματικής διάταξης.**

Τελειώνοντας, απευθυνόμαστε στο σημερινό, κυβερνητικό, ΠΑΣΟΚ με την ελπίδα ότι - λίγο πριν την απειλούμενη κατάρρευση της χώρας και της δικής του, με πάσα βεβαιότητα, δραματικής συρρίκνωσης, δεν θα συνδέσει την ύστερη διαδρομή του **και με Συνταγματική Εκτροπή**, αποσύροντας άμεσα όχι μόνο τη διάταξη για την προσυνταξιοδοτική διαθεσιμότητα αλλά και εκείνες που οδηγούν στην εργασιακή εφεδρεία.

9 Οκτωβρίου 2011